

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

„APVERSTOJI STUDIJA „SĖKMINGAS NOVATORIUS“ - NOVA

Projekto nr.: 2020-1-LT01-KA227-ADU-094751

„Jei gyvenimas tau duoda citriną, pasigamink iš jos limonadą ir eik
pirmyn“

Lijanos Stakauskaitės asmeninio archyvo nuotr.

Lijana Stakauskaitė, Lietuva

Sektorius: Muzika

Pareigos: Dainavimo mokytoja

Apie mane

Mano gimtasis miestas yra Ignalina (nuošalus miestas rytinėje Lietuvos dalyje). Tai – gerai žinoma ir turistų lankoma vieta, garsėjanti miškais, ežerais ir dabar jau uždaryta atominė elektrinė. Vis dėlto, neskaitant keleto turistų lankomų vietų, šiame mieste nebuvo itin daug veiklos sričių, kuriomis galėčiau užsiimti po pamokų. Todėl, nenorėdama tinginiauti ir švaistyti laiko veltui, laisvalaikį leidau muzikos mokykloje, kurioje mokiausi groti įvairiais muzikos instrumentais ir tobulinau savo dainavimo įgūdžius. Esu kilusi iš muzikinį išsilavinimą turinčios šeimos, turiu nemažai giminaičių, dirbančių šioje srityje, todėl baigusi vidurinę ir vietos muzikos mokyklą, nusprendžiau stoti į Vilniaus kolegijos Menų fakultetą, kur studijavau muzikos pedagogikos specialybę, kurioje buvo akcentuojamas vadovavimas vokaliniam kolektyvui. Po to įstojau į Lietuvos edukologijos universitetą, kuriame tęsiau Muzikos pedagogikos bakalauro studijas bei Muzikos edukacinių technologijų magistro studijas.

Lijanos Stakauskaitės asmeninio archyvo nuotr.

Mano kelias link kultūros ir kūrybos sektoriaus (KKS) ir svarbiausi pasiekimai iki pandemijos

Kultūros sektorius padarė labai didelę įtaką mano gyvenimui ir mano karjeros pasirinkimams. Mano mama didžiąją gyvenimo dalį dirbo vietos kultūros centre ir nuo pat mažens mane skatino tęsti muzikinę veiklą. Taip pat lankiau muzikos mokyklą ir ten turėjau puikią fortepijono mokytoją, kuri nuo mažens – nuo aštuonerių metų – mane skatino bei man padėjo kurti savo melodijas ir dainas, o tai dar labiau sustiprino mano meilę muzikai.

Studijuodama universitete daugiausia dėmesio skyriau klavišiniams muzikos instrumentams ir grojau keliose grupėse, kad įgyčiau patirties ir užsidirbčiau pragyvenimui. Tai man suteikė galimybę dar geriau pažinti muzikos pasaulį. Pradėjau kurti muzikines kompozicijas, kurias galėtų atlikti atitinkamo muzikos žanro grupės, kuriose tuo metu grojau. Žymiausias turas, kuriame dalyvavau studijų metais, buvo turas su roko grupe „The Skys“. Kartu koncertavome daugelyje festivalių ir koncertų, kurie vyko Lenkijoje, Latvijoje, Olandijoje, Austrijoje ir Prancūzijoje.

Baigusi universitetą, netrukus pradėjau dirbti muzikos mokytoja Birštono pradinėje mokykloje, kur vaikus mokiau dainavimo ir muzikos instrumentų naudojimo pagrindų. Šioje mokykloje taip pat savyje atradau didelį norą ieškoti talentingų vaikučių ir padėti jiems tobulėti muzikos srityje. Kartu su talentingiausiais vaikais, padedant jų tėveliams, įkūrėme vokalinę vaikų studiją „Crazy“.

Tai man buvo visiškai naujos kelionės, kuri vis dar tęsiasi net ir pandemijos metu, pradžia.

Prieš pat pandemiją vienas iš svarbiausių ir labiausiai vertinamų mano pasiekimų buvo respublikinio vaikų ir jaunimo festivalio-konkurso „Rudeninė karuselė“ organizavimas. Pastaruosius kelerius metus festivalis sulaukė tokio didelio susidomėjimo bei palaikymo tarp jaunųjų menininkų ir muzikos mokytojų iš visos Lietuvos, kad teko jį padalinti į du festivalius – festivalį „Rudeninė karuselė“ ir festivalį „Pavasarinė karuselė.“ Dar vienas didelis mano pasiekimas – dainų rinkinys vaikams „Crazy sala“. Šiame rinkinyje yra dvylika dainų, kurias vaikučiai gali dainuoti kartu su savo tėveliais, o „Crazy“ vokalinės studijos auklėtiniai visas dainas įrašė mūsų vietinėje studijoje.

Lijanės Stakauskaitės asmeninio archyvo nuotr.

Iššūkiai, su kuriais susidūriau pandemijos metu, bei novatoriški sprendimo būdai, skirti šiems iššūkiams įveikti

Prasidėjus pandemijai, turėjau daug baimių ir abejonių dėl savo darbo ir savo įkurtos vokalo studijos. Dauguma studijoje vykusių užsiėmimų buvo arba apriboti, arba visiškai atšaukti, o mokyti vaikus nuotoliniu būdu iš pradžių buvo labai sunku. Tačiau, laikui bėgant bei į pagalbą pasitelkus kūrybinį mąstymą, man pavyko rasti įvairių būdų suorganizuoti panašias kūrybines veiklas, prie kurių mano mokiniai buvo įpratę. Akivaizdu, kad mokyti vaikus pandemijos metu tapo daug sudėtingiau: dirbant nuotoliniu būdu, vaikus reikėjo labiau motyvuoti ir skatinti nei dirbant tiesiogiai. Be to, reikėjo kardinaliai pakeisti mums įprastą veiklą, nes vaikų, kuriuos mokau, amžius yra nuo 3 iki 16 metų ir ne visi mano mokiniai turi vienodas galimybes naudotis internetu.

Kita vertus, nuotolinis mokymas mane paskatino išmokyti daug naujų dalykų bei analizuoti kūrybiškus techninius sprendimo būdus, kad patobulinčiau jau turimus įgūdžius ir žinias bei įgyvendinčiau savo sumanymus taip, kad jie mokinius pasiektų net per ilgą atstumą. Paprastai tiesiogiai vykdavę mūsų renginiai tapo nuotoliniais ir tai sukėlė daug naujų iššūkių, kurių dar nebuvo patyrę. Viską, ką norėjome parodyti kitiems, reikėjo filmuoti ir montuoti ir dažniausiai tai darydavo patys mokiniai. Taip jie įgijo daug vertingų naujų įgūdžių ir netgi išmokė mane naudotis kai kuriomis programėlėmis, kuriomis naudojosi patys. Mums netgi pavyko surengti internetinį konkursą „Rudeninė karuselė“, kuriame dalyvavo daug žmonių iš visos Lietuvos. Konkursas sulaukė didelės sėkmės. Taip pat filmavome įvairius koncertus, skirtus mokinių tėvams ir vietos bendruomenei, kuriuos jie galėjo žiūrėti per šventes, pavyzdžiui, per Motinos dieną ar Kalėdas, bei kitus renginius, kurie buvo atšaukti dėl pandemijai suvaldyti skirtų ribojimų.

Lijanos Stakauskaitės asmeninio archyvo nuotr.

Lijanos Stakauskaitės asmeninio archyvo nuotr.

Per pandemiją išmokau daugiau pamokų ir įgijau daugiau naujų įgūdžių nei per 5 metus iki jos ir esu tikra, kad šios žinios man padės toliau siekti tikslų ateinančiais metais

Mano ateities planai ir siekiai plėtoti savo karjerą KKS

Planuoju vykdyti visas savo pareigas ir visas veiklas, kurias anksčiau vykdžiau Birštone ir kitose dviejose muzikos mokyklose, kuriose dirbu, tačiau pandemijos metu supratau, kad dabar savo dėmesį noriu skirti vaikų mokymui bei savo pačios muzikinei karjerai. Pandemijos metu turėjau daugiau laisvo laiko, kurį galėjau skirti balso lavinimui ir tobulinti savo dainavimo įgūdžius, o tai man atvėrė įdomių galimybių. Tuo metu, kai apribojimai nebuvo labai griežti ir buvo leidžiama organizuoti didesnius renginius, vienos garsios Lietuvos pop dainininkės koncertinio turo metu buvau jos pritariančioji vokalistė ir grojau klavišiniais, taip pat turėjau nemažai solinių pasirodymų įvairiuose renginiuose visoje Lietuvoje.

Šiuo metu taip pat dalyvauju muzikiniame televizijos projekte „X Faktorius“ (Lietuvoje), kuriame jau pasiekiau puikių rezultatų ir pelniau didžiulį žiūrovų bei „X Faktoriaus“ teisėjų palaikymą. Šio projekto dėka įgijau dar daugiau pasitikėjimo savimi, mano dainavimo įgūdžiai pakilo į naujas aukštumas, todėl tikiuosi, kad „X Faktoriaus“ dėka turėsiu dar daugiau galimybių atskleisti savo muzikinį talentą ir pasidalinti savo žiniomis su dar didesne auditorija.

Mano patarimas žmonėms, norintiems dirbti KKS

Niekada nepasiduokite. Taškas.

Niekada negalite žinoti, kada ateis jūsų laikas, o amžius, išvaizda ar esami įgūdžiai nėra tokie svarbūs kaip tinkamas požiūris ir didelis noras siekti sėkmės. Mes visi gyvenime turime prisitaikyti prie tam tikrų dalykų. Kuo sunkiau sekasi tai padaryti, tuo stipriau reikia veržtis į priekį.

Klausimai savianalizei

1. Kaip toli nueisiu muzikinio projekto „X Faktorius“ scenoje ir kokių naujų galimybių šis projektas man atneš?
2. Ar muzikos mokytojas turi turėti savo asmeninę muzikinę karjerą?
3. Kiek laiko galime mokyti vaikus per atstumą, kad jie neprarastų savo įgūdžių?

Šią gerosios praktikos istoriją parengė Birštono kultūros centras